

Kati Kähkönen
Anestesiologian
ja tehohoidon
erikoislääkäri
Pääluottamus-
mies Etelä-Poh-
janmaan sairaan-
hoitopiiri

SOS

– Meillä on velvollisuus auttaa, kun jossain huudetaan apua ja terveydenhuoltoa halutaan elvyttää

S – Save

Edessämme on pitkä maantietunneli, jonka päästä ei paista valoa. Pitkässä putkessa ajoittain tuntuu, ettei seinässä näy merkkejä siitä mihin suuntaan pitäisi juosta, jos äkillinen tarve tulisi. Jauhesammuttimet ovat vähissä, pelastusteitä ei ehditä tarkastaa eikä niiden käyttöä harjoitella. Tien pinta alkaa rapautua ja väistämättä vaatisi uusimista, mutta rahaa ei ole. Seinien rappaukset putoilevat hiljalleen alas, ja ohituskiellosta huolimatta joku ajelee kaistaa väärään suuntaan. Kuka meidät tästä tunnelista pelastaa vai onko valo jo kohta näkyvissä ja muuttuuko tie taas hyväksi ja alkaako aurinko paistaa? Pelastaudutaanko vai pelastetaanko meidät?

O – Our

Lääkäreillä on ollut aina voimakas yhteishenki, vaikutusvaltainen yhteinen liitto ja merkittävä asema yhteiskunnassa ja terveydenhuollon työyhteisöissä. Lääkärit ovat arvostaneet toisiaan työpisteestä tai erikoisalasta riippumatta. Kuten tämän päivystysvuoron päivystyskaverini totesi: ”Ratsastaja ilman hevosta on ihminen, mutta hevonen ilman ratsastajaa on edelleen hevonen, sairaala ilman lääkäreitä on hoivakoti mutta lääkäri ilman sairaalaa on yhä lääkäri”.

Tunnetmeko yhä olevamme osa ”meitä”, koemme olevamme tärkeä osa yhteisöä, arvostettuja ja kunnioitettuja ja tekevämme töitä moniammatillisen tiimin jäsenenä vai onko meistä tullut tämän kaiken

jatkuvan uudistuksen myötä tunnelin pään etsijöitä? Kuullaanko meitä vielä, arvostetaanko meidän mielipiteitämme ja tarjoamaamme tietoa, näkemystä ja kokemusta?

S – Souls

Luottamusmiehenä viimeisen vuoden aikana olen ollut eniten huolestunut siitä, miten paljon negatiivisia vaikutuksia kaikilla uudistuksilla, muutoksilla ja jatkuvilla säästötoimilla on ollut. Näiden seurauksena menetetään työkavereita, aletaan etsiä syyllistä politiikasta, yksityissektorista tai muista tiimimme korvaamattomista jäsenistä. Hiljaisesti sanoudumme irti vastuista sitä erikseen ääneen sanomatta.

Toivon, että sytyttäisimme jokainen nyt itse valon tunneliin. Terveydenhuollon moniammatillisina toimijoina ja tiimien jäseninä osoittaisimme aitoa yhteishenkeä,

ajaisimme yhteistä asiaa ja kävelisimme samaan suuntaan riippumatta siitä, mikä meitä hämärässä tai pimeydessä odottaa. Meillä yhdessä riittää asiantuntemusta, mutta yksin emme tätä muuta. Meillä on velvollisuus auttaa, kun jossain huudetaan ”SOS” ja terveydenhuoltoa halutaan elvyttää toimintakykyiseksi.

” Toivon, että sytyttäisimme jokainen nyt itse valon tunneliin.